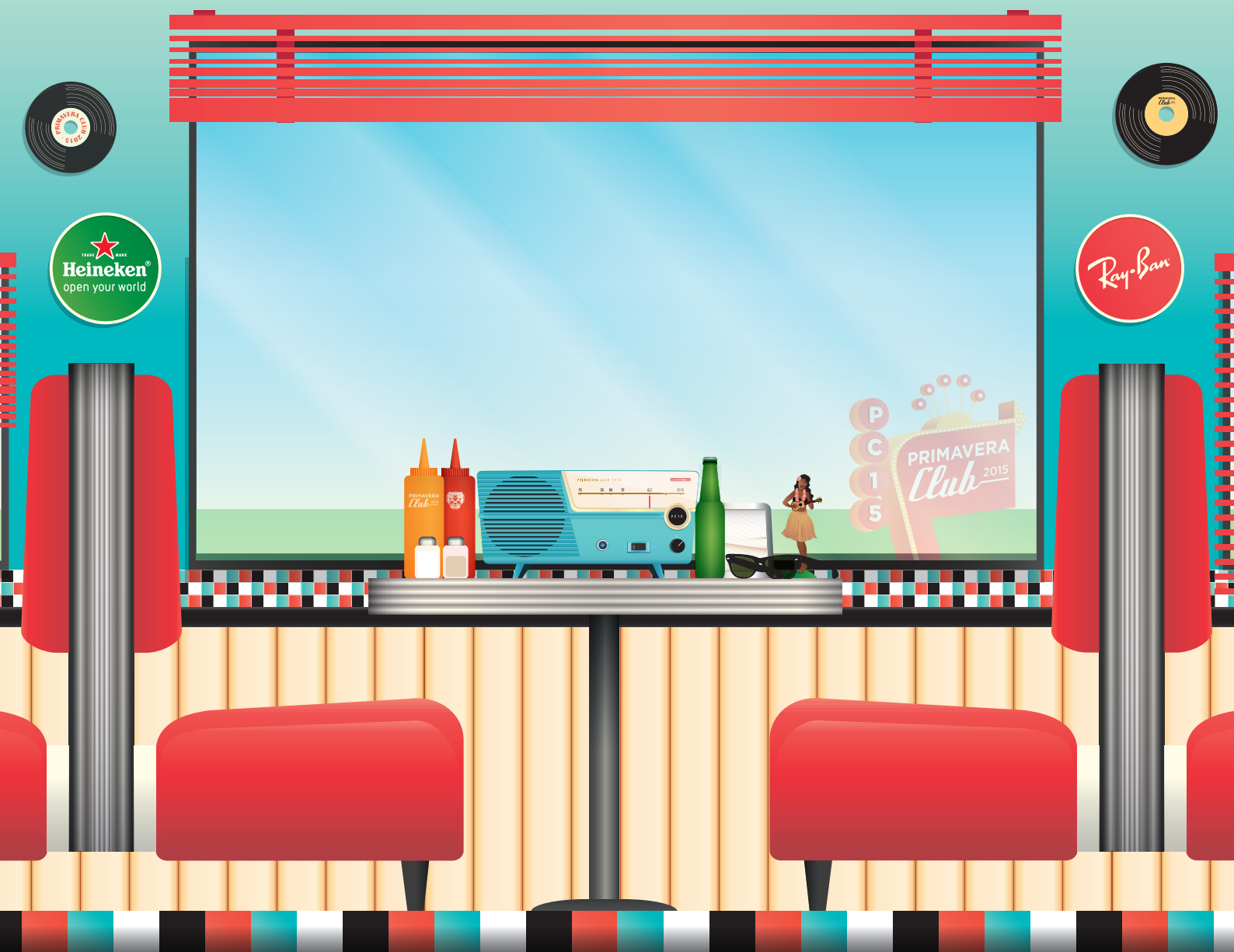

PRIMAVERA *Club* 2015

DOSSIER DE PREMSA

PRIMAVERA CLUB 2015

**CARTELL
PROGRAMACIÓ PER DIES
RECINTES
TIQUETS I PUNTS DE VENDA
ORGANITZACIÓ I COL·LABORADORS
CONTACTE
ANNEX: BIOGRAFIES D'ARTISTES**

PRIMAVERA CLUB 2015

PRIMAVERA CLUB OMPLIRÀ BARCELONA DE NOVES PROMESSES MUSICALS

Un total de 39 bandes i artistes presentaran la seva música en directe davant del públic barceloní al llarg de tot un cap de setmana al marc de Primavera Club que, igual que a la darrera tardor, brindarà l'oportunitat de descobrir en primícia i en format de sala una gran varietat d'innovadores propostes que, en la seva gran majoria, visitaran per primera vegada la capital catalana.

Del 23 al 25 d'octubre i amb el suport de Heineken i Ray-Ban, que consoliden el seu recolzament a Primavera Sound i la seva manera d'entendre la música, quatre mítiques sales de concerts de la ciutat -Apolo, La [2] de Apolo, Teatre Principal i El Teatro Latino- es convertiran en un autèntic banc de proves creat per mesurar el talent dels nous noms que sorgeixen tant de l'escena internacional com de la pedrera nacional.

Un heterogeni cartell confeccionat minuciosament pels mateixos responsables del festival Primavera Sound, sota la convicció que aquestes apostes musicals donaran molt a parlar als pròxims mesos, com ja va succeir després de l'anterior edició amb grups com Jungle, Movement, Ought i East India Youth.

El tropicalisme de Cristobal and the Sea, l'experimentació de Deradoorian (ex component de Dirty Projectors), el gir psicodèlic de J Fernandez, U.S. Girls des del segell 4AD, el so jangle d'Ultimate Painting (amb components de Mazes i Veronica Falls), les textures electròniques i arties d'Empress Of, les hipnòtiques guitarres de Novella, la foscor dels escocesos NAKES, el personal univers d'Hazte Lapón o les melodies amb gust 80s de Bastante són algunes de les propostes ancorades al pop que es podran veure l'última setmana d'octubre a Primavera Club.

El folk vist des de top tipus d'òptiques també té un pes específic en aquesta edició, amb la visita de Richard Dawson, creador d'un dels discos més excel·lents del 2014, i de Jessica Pratt, que aborda l'estil des del seu vessant més clàssic amb clares influències dels tòtems dels 60. També estarà present l'australià Fraser A. Gorman, valor en alça des del mateix segell que Courtney Barnett, i l'americana Samantha Crain amb el seu folk-rock cru, a més dels locals Jilguero i Sant Miquel, una de les sorpreses de l'any des d'una cançó d'autor ombrívola i introspectiva.

L'electrònica més pop està representada per l'irresistible projecte alemany Roosevelt i els pujants artistes britànics Shura i Formation. La resta de l'espectre electrònic l'ocupen Golden Teacher i la seva experimentació ballable, els italians Ninos Du Brasil des del segell Hospital Productions o el techno avantguardista del londinenc Moiré.

Al costat més rock del line-up destaquen Algiers, un grup que ha sorprès amb un debut en el qual mesclen soul, gospel, rock, proto punk i electrònica amb una forta càrrega política. Primavera Club també serà testimoni del festiu so riot-grrrl de Chastity Belt, del power pop garage de Mike Krol, de kraut lisèrgic d'Hològrama, de la immediatesa melòdica de Cala Vento, del post rock ambiental d'Australia, del shoegaze de Heather o de l'obscurantisme de Redthread.

PRIMAVERA *Club* 2015

La part més extrema del cartell bascula entre el doom metal amb apunts black i ambient de Bell Witch, Monarch! i Barbarian Swords i l'experimentació i el sorollisme de Container o Evan Caminiti. Altres propostes que s'aproximen a la música experimental són Blood Quartet (o la unió dels locals Murnau B. i el mític músic novaïorquès Mark Cunningham), la fusió entre so i dansa d'Ensemble Topogràfic o la piconadora noise dels belgues Raketkanon.

Menció a part mereix el pianista de culte Lubomyr Melnick, considerat el més ràpid del món i pioner de la "música contínua".

PRIMAVERA *Club* 2015

CARTELL

BARCELONA
DEL 23 AL 25
D'OCTUBRE

**PRIMAVERA
Club 2015**

SALA APOLO
LA [2] DE APOLO
TEATRE PRINCIPAL
EL TEATRO LATINO

ALGIERS · ASTRALIA · BARBARIAN SWORDS · BASTANTE
BELL WITCH · BLOOD QUARTET · CALA VENTO
CHASTITY BELT · CONTAINER · CRISTOBAL AND THE SEA
DERADOORIAN · EMPRESS OF · ENSEMBLE TOPOGRÀFIC
EVAN CAMINITI · FORMATION · FRASER A. GORMAN
GOLDEN TEACHER · HAZTE LAPÓN · HEATHER
HOLÖGRAMA · J FERNANDEZ · JESSICA PRATT · JILGUERO
LUBOMYR MELNYK · MIKE KROL · MOIRÉ · MONARCH!
NAKED · NINOS DU BRASIL · NOVELLA · RAKETKANON
REDTHREAD · RICHARD DAWSON · ROOSEVELT
ROOSEVELT (dj set) · SAMANTHA CRAIN · SANT MIQUEL
SHURA · U.S. GIRLS · ULTIMATE PAINTING

Venda d'entrades:
OPORTAL PRIMAVERA SOUND | **ticketmaster®**
www.primaveraclub.com

OR SANTS
PRIMAVERA SOUND

PATROCINADORS
Heineken
open your world
Reynolds
open your world

HIJOS COL·LABORADORS
ROCKDELUX
noisy
EVANGELINA
Kutxa
FESTIVAL
LABORERS
B
Banco
Santander
INDIESPOT
Spotify

COL·LABORADORS
MEDI·PÚBLICA
GUSTAVO GARCÍA

PROGRAMACIÓ PER DIES

DIVENDRES 23 D'OCTUBRE

Australia · Barbarian Swords · Bell Witch · Cristobal and The Sea · Deradoorian · Formation · Heather · Hològrama · Moiré · Monarch! · NAKED · Novella · Roosevelt · Roosevelt (dj set)

DISSABTE 24 D'OCTUBRE

Bastante · Blood Quartet · Container · Evan Caminiti · Fraser A. Gorman · Golden Teacher · Hazte Lapón · Jessica Pratt · Mike Krol · Ninos Du Brasil · Samantha Crain · Sant Miquel · Shura · U.S. Girls

DIUMENGE 25 D'OCTUBRE

Algiers · Cala Vento · Chastity Belt · Empress Of · Ensemble Topogràfic · J Fernandez · Jilguero · Lubomyr Melnyk · Raketkanon · Redthread · Richard Dawson · Ultimate Painting

RECINTES

SALA APOLO

La Sala Apolo és un enclavament mític del mapa cultural i social de la ciutat de Barcelona amb quasi 100 anys d'història. A partir de 1991 es va consolidar com a sala de concerts i club nocturn, essent testimoni i motor en l'evolució i creixement de l'escena independent local i internacional. La Sala Apolo es transforma tots els dies de la setmana per acollir un club diferent cada nit, cosa que la converteix en local de referència de la vida nocturna barcelonina.

Carrer Nou de la Rambla 111-113

LA [2] DE APOLO

Des de 2006 el recinte compta amb una sala al pis inferior, La [2] de Apolo, que multiplica el volum d'activitat de la sala i, per tant, l'oferta musical de la ciutat. Té una mida molt més reduïda que la sala principal i un estil urbà i industrial, cosa que la fa el complement perfecte a la seva germana gran. Alberga també un club cada nit però, sens dubte, és coneguda per la seva qualitat acústica que l'ha convertit en una reputada sala de concerts.

Carrer Nou de la Rambla 111-113

TEATRE PRINCIPAL

El Teatre Principal, conegut antigament com a Teatre de la Santa Cruz, és el teatre més antic de Barcelona i un dels més antics de tota Espanya. En la seva nova etapa es presenta com una sala multidisciplinària i polivalent dedicada a la indústria creativa i les arts escèniques.

La Rambla, 27

EL TEATRO LATINO

Concebut com a cafè teatre, el Teatro Latino, amb la seva arquitectura i dimensions peculiars, permet acollir obres de teatre, concerts, cabaret, clubbing nocturn, projeccions de cinema i esdeveniments corporatius. Una sala polivalent, d'aforament mitjà i ple d'encant al bell mig de

Barcelona. La Rambla, 27

TIQUETS I PUNTS DE VENDA

ENTRADA DE DIA PRIMAVERA CLUB 2015: 15 €

Les entrades de dia donen accés a totes les actuacions programades a la jornada per a la qual s'hagin adquirit. Aquest accés està subjecte a les limitacions d'aforament de cadascuna de les sales.

ABONAMENT PRIMAVERA CLUB 2015: 25 €

Els abonaments donen accés a totes les actuacions programades durant el festival. Aquest accés està subjecte a les limitacions d'aforament de cadascuna de les sales.

A la venda a Ticketmaster, el Portal i La Botiga del Primavera Sound.

PARTNERS

Patrocinadors:

Heineken i Ray-Ban

Mitjans col·laboradors:

Rockdelux, Noisey, La Vanguardia, iCat, Time Out, BTV, Indiespot i Spotify.

Col·laborador institucional:

Ajuntament de Barcelona

CONTACTE

PRIMAVERA SOUND

C/ Ramón Turró 153
08005 Barcelona
tel: +34 933 010 090
fax: +34 933 010 685
prensa@primaverasound.com
prensa.primaveraclub.com
www.primaveraclub.com

ANNEX: BIOGRAFIES D'ARTISTES

ALGIERS

Gospel de guerrilla i blues abrasador

Algiers és la barreja i la col·lisió estilística portada a l'extrem. És blues vestit de post-punk, gospel servit entre cops de martell industrials i indie-rock creuat amb funk, com si A Certain Ration i TV On The Radio haguessin intercanviat instruments i partitures. El trio format per Lee Tesche, Ryan Mahan i Franklin James Fisher es va estrenar el 2012 amb un primer single autoeditat i, després de publicar també pel seu propi compte "Claudette", s'ha estrenat a Matador amb un àlbum homònim que es presenta com un abraciu i irresistible híbrid d'esperit combatiu.

"Algiers" (Matador, 2015)

ASTRALIA

L'elegància de l'ambient rock

Es van donar a conèixer l'any 2012 amb un treball homònim però ha estat ara, amb l'aparició d'"Atlas", quan el trio de La Floresta (Barcelona) s'han reafirmat com a elegant i intensa cèl·lula creativa amb un peu al rock i l'altre a l'ambient. Així, fent bandera d'una sort de post-rock atmosfèric ple de textures denses, guitarres líquides i melodies d'una bellesa poc comú, Roger Guzmán, Jordi Guzmán i Albert Clemente esmicolen sense presses tot un món concentrat en un grapat de cançons. El seu segon treball també els hi ha obert les portes d'Aloud Records.

"Atlas" (Aloud Records, 2014)

BARBARIAN SWORDS

Gravetat metàl·lica des de Barcelona

Movent-se entre les ombres i atrapats pel costat més fosc i sinistre del metall, els catalans Barbarian Swords van iniciar el seu camí l'any 2011 i, des d'aleshores, no han fet més que retorçar atmòsferes agonitzants i lúgubres fins a esdevenir privilegiats predicadors del black metal i el funeral doom. Una barreja explosiva a la qual els de Barcelona donen forma a força d'acoblar i doblegar trossos de bandes com Darkthrone, Bathory o Hellhammer i que es fa carn entre guitarres denses i pesades i veus aterridores. "Hunting Rats" és el seu últim treball.

"Hunting Rats" (Blood Fire Death, 2014)

BASTANTE

L'indie com a frontissa entre els vuitanta i els noranta

Després de passar per bandes com Susan's Red Nipples o Dead Parties, el Miquel, el Bernat, l'Albert i el Carlos ho han donat tot amb Bastante, projecte que busca reunir el millor de l'indie i el grunge dels noranta amb el pop dels vuitanta. De fet, als catalans se'ls ha relacionat en més d'una ocasió amb Radio Futura, tot i que el seu projecte va més enllà d'un simple nom i el mateix sacsegen amb igual intensitat que Nudozurdo que exhibeixen lirisme a flor de pell com León Benavente, una combinació d'ingredients perfectament exposada a "Verter al vació", un debut que els ha convertit en una de les grans promeses de l'indie.

"Verter el vació" (2015)

PRIMAVERA *Club* 2015

BELL WITCH

Piconadora de mantres metàl·lics

Són només dos, el baixista Dylan Desmond i el bateria Adrian Guerra, però la seva música és qualsevol cosa menys senzilla. De fet, tampoc hi ha tants artistes capaços d'entrar com una piconadora a l'univers del metall per acabar capturant l'essència del doom entre mantres de distorsió, denses capes instrumentals i doloroses reflexions sobre la mort i les seves circumstàncies. Seguint les passes de Sunn O))) però amb un acabat que modela i deforma restes de post-rock, trash i stoner rock, els de Seattle es van estrenar el 2012 amb "Longing" i han doblat l'aposta amb "Four Phantoms", demolidora simfonia fosca servida en quatre actes. "Four Phantoms" (Profound Lore Records, 2015)

BLOOD QUARTET

L'aliança experimental de Mark Cunningham

Blood Quartet és la unió de Murnau B., trio de Barcelona de noise i art rock, amb la llegenda de la no wave de Nova York Mark Cunningham (Mars), col·lisió en la qual l'estatunidenc establert a Barcelona des de 1991 posa la seva trompeta al servei d'un dens tapís d'ambient, jazz fosc i rock inquiet. Una aliança experimental i estilísticament lliure que ha quedat gravada a foc a "Dark Energy", el primer treball d'aquest imprevisible i visceral quartet.

"Dark Energy" (Boston Pizza Records, 2015)

CALA VENTO

Festí d'intensitat a quatre mans

Guanyadors de la recent edició del Converse Make Noise 2015, Cala Vento són Joan i Aleix, dos catalans que, després de deixar enrere projectes anteriors com Pijama i Hot Penguins, han apostat pel menys és més per mantenir l'equilibri entre pop, indie-rock, punk i post-hardcore. Com uns Vàlius una mica menys esbojarrats i amb unes influències que van de Nueva Vulcano a Japandroids, Cala Vento es troben gravant el que serà el seu nou treball.

"Rossija" (2014)

CHASTITY BELT

Riot grrrls intenses i laberíntiques

Vénen de Washington i han aconseguit conjugar el millor del moviment riot grrrl amb les guitarres esmolades i tenses de l'indie dels noranta. Seguint els passos de Sleater-Kinney tot i que amb una personalitat pròpia que les porta a sonar més laberíntiques, enigmàtiques i melancòliques, la banda formada per Julia Shapiro, Lydia Lund, Annie Truscott i Gretchen Grimm es va estrenar l'any 2013 amb "No Regerts" i ara torna amb "Time To Go Home", treball en el qual tornen a fer palès el seu peculiar sentit de l'humor amb fuetades d'electricitat.

"Time To Go Home" (Hardly Art, 2015)

PRIMAVERA *Club* 2015

CONTAINER

El soroll com a forma d'art

El productor estatunidenc Ren Schofield ha construït al voltant del seu projecte Container un dens i rocós mur d'electrònica abrasiva i soroll ensordidor. Una descàrrega letal de techno i noise i una reinterpretació de l'herència de Detroit que a més de fer-se molt amb Vatican Shadow, ha portat al de Providence a girar per tot el món i a fer-se un lloc en el segell Spectrum Spools, on acaba de publicar el seu tercer treball, l'explosiu "LP".

"LP" (Spectrum Spools, 2015)

CRISTOBAL AND THE SEA

Connexió tropical en clau pop

Cristobal and the Sea és un quartet format per músics d'Anglaterra, Portugal, França i Espanya units pel seu amor per la psicodèlia pop i les arrels brasileres i la seva habilitat a l'hora de facturar delicades i agradables travessies a través del tropicalisme. Ells mateixos asseguren que el que fan és una mena de Tropicalia Pop, quelcom que descriu a la perfecció "Peach Bells", EP de debut que combina el millor de la samba i la bossa nova amb el perfil experimental d'Animal Collective. A l'octubre estrenen de llarg a City Slang amb "Sugar Now".

"Sugar Now" (City Slang, 2015)

DERADOORIAN

El vol lliure de la veu de Dirty Projectors

A Angel Deradoorian la coneixem per ser vocalista i baixista de Dirty Projectors i per la seva estreta relació amb projectes com Flying Lotus, però la novaiorquesa es reivindica ara com artista en solitari amb "The Expanding Flower Planet", la seva estrena en format llarg després de l'EP "Mind Raft". Sense necessitat d'allunyar-se massa de les òrbites musicals de la banda nodrissa, la de Brooklyn s'embarca en una fascinant travessia entre l'art-rock, els ritmes nadius nord-americans o els sons d'Orient Mitjà sense perdre de vista la pegada melòdica.

"The Expanding Flower Planet" (Anticon, 2015)

EMPRESS OF

Una veu per reinventar el pop electrònic

Nascuda a Honduras i crescuda a Brooklyn, Lorely Rodriguez, més coneguda com a Empress Of, s'ha fet un nom gràcies a la seva habilitat per rescatar trossos del pop dels vuitanta i els noranta i reinventar-los entre produccions imaginatives, sintetitzadors punyents i ritmes descarnats. Una fórmula que situa a l'autoria de "Systems" en algun lloc entre Grimes i Björk i, al mateix temps, dibuixa el seu propi escenari gràcies a un sorprenent treball vocal i a l'arrabassador poder rítmic de peces com "Water Water", single amb el qual s'ha estrenat al segell Terrible Records.

"Me" (Terrible Records, 2015)

PRIMAVERA *Club* 2015

ENSEMBLE TOPOGRAFIC

Fusió total de so i moviment

Anna Hierro, Andreu Garcia i Carlos Martorell són els responsables d'Ensemble Topogràfic, un dels projectes més insòlits i inclassificables del panorama actual. Navegant entre l'electrònica, el folk, l'ambient, el soroll i la dansa, el trio aposta per la fusió total de moviment i so posant un arsenal de guitarres, samplers i ordinadors al servei d'un continu musical que deixa petit el concepte d'interdisciplinari. El seu primer treball, de títol homònim, està compost per dues cançons de vint minuts de duració cada una, però és sobre l'escenari on la formació del Delta de l'Ebre adquireix un sentit complet.

"Ensemble Topogràfic" (BCore, 2015)

EVAN CAMINITI

Malsos electrònics i sintetitzadors modulars

A més de formar amb Jon Porrás el duo experimental Barn Owl, Evan Caminiti cultiva també una carrera en solitari amb la qual aprofundeix en la faceta més avantguardista i incòmoda de l'electrònica contemporània. Un vehicle creatiu que el californià esprema a consciència entre ruixats de drones, ritmes microscòpics i lletanies sintètiques. Amb cinc treballs en solitari publicats, Caminiti presenta ara "Meridian", un treball amb el qual ha canviat d'arsenal per desempolsar sintetitzadors modulars i han acabat per compondre una banda sonora de malson.

"Meridian" (Thrill Jockey Records, 2015)

FORMATION

Revolució a la pista de ball

Des de South London arriben Formation, dos germans que s'han proposat convertir-se en el proper fenomen musical britànic a força d'actualitzar l'esperit d'LCD Soundsystem i imprimir una nova vida al pop fet per i per a la pista de ball. Amb cançons com "Hanging" i "Young Ones" convertides en autèntics trenca pistes i unes influències on hi caben la música disco, el soul i l'indie, els britànics preparen el que serà el seu gran assalt.

"Waves" (Rough Trade, 2014)

FRASER A. GORMAN

Lluminós folk d'autor des de les antípodes

Amic i company de segell de Courtney Barnett, una de les noves sensacions del folk australià, Fraser A. Gorman ha començat a seguir els passos de la seva compatriota utilitzant un elegant i sobri country-folk de factura lluminosa i acabat impecable. "Slow Gum", el seu primer treball en el segell australià Milk Records, és una autèntica revelació repleta d'ecos de música atemporal, melodies anyenques i retalls de folk i pop d'una altra dimensió. Una mà guanyadora amb la qual el de Melbourne té molts números per a convertir-se en una alternativa australiana a M. Ward.

"Slow Gum" (Milky Records, 2015)

PRIMAVERA *Club* 2015

GOLDEN TEACHER

Experimentació en la pista de ball

Nascut com a una col·laboració entre el trio experimental Ultimate Thrush i el duo de house Silk Cut, Golden Teacher han portat una mica més enllà l'electrònica contemporània traçant un nou mapa sonor en el qual la complexitat rítmica i la densitat atmosfèrica marquen el rumb i condueixen directament a la pista de ball. Instal·lats a Optimo Records, Golden Teacher centrifuga ecos d'Arthur Russell, Shackleton i la música africana per acabar sonant únics i inimitables com en "Do Not Go Gentle Into That Good Night", el seu segon EP. "Sauchiehall Enthrall" (Golden Teacher, 2015)

HAZTE LAPÓN

Delícies de pop amb pedigrí

D'ençà que es van donar a conèixer amb "Bromas privadas en lugares públicos", Hazte Lapón s'han convertit en els favorits dels amants del pop irònic, melancòlic i altament imprevisible. Hereus a parts iguals d'Astrud i del so Donosti, Manuel González Molinier i Saray Botella s'han posat un altre cop en marxa amb "El traje del emperador", deliciós EP que fon pop expansiu, folk, cançó lleugera, electrònica subtil i infinitat de matisos a l'ombra de "Solo Dios dirá", un dels hits de la passada temporada. "No son tu marido" (El Genio Equivocado, 2015)

HEATHER

La gran promesa de l'underground barceloní

Abans inclús de publicar una sola cançó, Heather ja s'havia convertit en un dels secrets millor guardats de l'underground barceloní gràcies a la contundència dels seus directes i a una proposta que atropella el millor del pop per servir-lo vestit de punk. Amb poc més d'un any de vida sobre els escenaris, el quintet format per Alex Sardà, Sergi Vilà, Heather Cameron, Aitor Mohedano i Germán López s'estrena ara amb "Inside", single de presentació que publica Famèlic i amb el qual segueix les passes de Veronica Falls i Joanna Gruesome i acaba sonant com una versió accelerada i ferotge de The Pains Of Being Pure At Heart. "Inside" (Famèlic, 2015)

HOLÖGRAMA

La reinvençió del krautrock

Nascut com a projecte personal de l'artista Cráneo Prisma, Holögrama es va transformar en duet amb l'arribada de Carlos Alcántara i, des d'aleshores, s'ha entregat a la reinvençió del krautrock creuant el poder rítmic de Neu!, Silver Apples o Suicide amb l'alè pop de bandes com Stereolab i la inquietud psicodèlica d'Spacemen 3. Una poderosa i evocadora barreja que ha portat a aquest duet instal·lat a Cadis a publicar "Waves", el seu àlbum de debut, al segell de Chicago Trouble In Mind on també habiten Ty Segall o Morgan Delt, entre d'altres. "Magic Inside" (Knockturne Records, 2015)

PRIMAVERA *Club* 2015

J FERNANDEZ

El nou artesà de la psicodèlia casolana

Justin Fernandez es transforma en J Fernandez quan comença a trastejar amb la psicodèlia casolana i el pop atrotinat i dona amb gemmes com les de l'EP "No Luck + Olympic Village", treball amb el qual s'ha donat a conèixer com a petit geni de la melodia i reproducció impossible d'un Robyn Hitchcock renascut al cos de Ruban Nielson (Unknown Mortal Orchestra). Des d'aleshores, el músic establert a Chicago no ha fet més que créixer fins a arribar a "Many Levels Of Laughter", debut en format llarg en el qual aborda des de tots els prismes el pop somiador i atrotinat.

"Many Levels Of Laughter" (Joyful Noise, 2015)

JESSICA PRATT

Un enigma per revifar el folk

Meitat excentricitat enigmàtica a l'estil de Kate Bush meitat intimisme melancòlic a l'estil de Nick Drake, Jessica Pratt és una d'aquelles artistes que costa ubicar en un lloc i un moment concret. Només té 27 anys però les seves cançons sonen sàviament envellides, lligades a la tradició del millor folk britànic mentre miren de reüll a aquells meravellosos anys seixanta de la seva Califòrnia natal. Un enigma nascut a Redding capaç de reunir en un grapat de cançons a Brian Wilson, Joni Mitchell, Vashti Bunyan, Van Dyke Parks o David Crosby i d'estrenar-se a Drag City amb una meravella com "On Your Love Again", el seu segon treball després del seu debut homònim de 2012.

"On Your Own Love Again" (Drag City, 2015)

JILGUERO

Connexió americana des de Bellvitge

Amb només un parell d'anys de vida i una joventut que contrasta amb la seva versatilitat musical, Jilguero arriben des de Bellvitge per reforçar la connexió amb l'americana més inquieta, el rock intens i el folk aventurer. Amb una demo i dos EP's a l'esquena, el quintet va publicar a principis d'any "See What I've Become", un primer treball en el qual conviuen guitarres explosives, melodies delicades i alguna picada d'ullet a Wilco i Neil Young.

"See What I've Become" (Ultra-Local Records, 2015)

LUBOMYR MELNICK

L'últim revolucionari del piano

El pianista ucraïnès Lubomyr Melnick ha hagut d'arribar als 66 anys per aconseguir que el món es meravelli amb la seva sorprenent tècnica i la seva habilitat quasi sobrenatural. No en va parlem del que és considerat com el pianista més ràpid del món i pioner de la "música contínua", simfonies d'una hora de duració amb entre 12 i 14 notes per segon. En actiu des de finals dels seixanta i amb una vintena de treballs publicats, Melnick ha esdevingut una figura reverenciada als cercles de la música experimental i un dels pocs músics contemporanis capaços de crear un llenguatge nou pel piano.

"Evertina" (Erased Tapes, 2014)

PRIMAVERA *Club* 2015

MIKE KROL

Garage irresistible i aclaparador

Aquells que trobin a faltar a Jay Reatard tenen en Mike Krol un poderós motiu per deixar de lamentar-se: hereu del garage més atropellat i furibund, el de Los Àngeles va irrompre el 2011 amb el vibrant "I Hate Jazz" i, des de llavors, el seu nom no ha fet més que guanyar punts. Tant és així que, després d'un segon àlbum de pop cuirassat i garage efervescent titulat "Trust Fund", l'estatunidenc acaba d'ingressar en les files de Merge amb "Turkey", el seu tercer treball. Maximum Rock'n'roll en versió atrotinada.

"Turkey" (Merge, 2015)

MOIRÉ

El revers industrial del techno

A més de convertir-se en un dels grans enigmes de l'electrònica contemporània, el productor britànic Moiré ha sabut jugar les seves cartes per explorar el techno des de dins i substituir la pista de ball per un entorn industrial d'ambient enrarit i ritme mutant. Després d'estrenar-se amb "Never Sleep" a Werkdiscs, el segell de Darren Cunningham, el londinenc va publicar l'any passat a Ninja Tune "Shelter", un àlbum que retrata un nou paisatge del techno i el house.

"Shelter" (NinJa Tune, 2014)

MONARCH!

Metall agònic al regne del doom

Autèntiques bèsties del metall en la seva variant més asfixiant i claustrofòbica, els francesos Monarch! van començar el 2002 i des d'aleshores no han fet més que girar i publicar discos que són autèntiques càrregues de profunditat llençades a les entranyes del doom. Densos, foscos i amenaçants, els de Bayona han passat per segells com Throne Records, At A Loss Recordings o Profound Lore, on l'any passat van publicar "Sabracaddaver", agònic i dolorós tractat de metall a càmera lenta. Als últims anys també han compartit escenari amb bandes com Wolves in the Throne Room i han actuat als Estats Units, Japó i Austràlia.

"Sabracaddaver" (Profound Lore Records, 2014)

NAKED

Electrònica fosca i romàntica

L'envoltant veu d'Agnes Gryczkowska és el primer que sorprèn i captiva, però aquest trio assentat a Edimburg té arguments suficients per guanyar-se un lloc al costat de Bat for Lashes o The Knife. Amb un peu a Cocteau Twins i un altre a The xx, NAKED despatxen pop inquietant i obscur i electrònica setinada acollida per la veu de Gryczkowska. El trio es va donar a conèixer amb el single "Lie Follows Lie" i abans de presentar el seu EP de debut, "Youth Mode", encara han tingut temps per a col·laborar amb el raper Mykki Blanco a "Moshin' In The Front".

"Youth Mode" (2015)

PRIMAVERA *Club* 2015

NINOS DU BRASIL

La cara oculta del carnaval

Els italians Nicolò Fortuni i Nico Vascellari són els agitadors rítmics que s'amaguen darrere del nom de Ninos Du Brasil, un duet de percussió que, més enllà d'això, transcendeix qualsevol vincle amb el tradicional per barrejar batucada, techno i punk. Una combinació visceral i colorista que el duet ja va tantejar a la banda de hardcore With Love i que els ha portat ara a traslladar l'eufòria del carnaval a uns paisatges sintètics. Consolidats gràcies a himnes com "Samba Da Lua", Ninos Du Brasil han publicat el seu segon treball, "Novos Mistérios", a Hospital Productions, i s'han fet un lloc al catàleg de DFA amb l'EP "Aromobates NBD".

"Novos Misterios" (Hospital Productions, 2015)

NOVELLA

El nou ordre del shoegaze

Psicodèlia, shoegaze aclaparador, un pessic de krautrock i tones de pop somiador són els ingredients amb els quals els londinencs Novella s'han fet un nom a força de connectar les dècades dels seixanta i els noranta amb el present. Les veus de Hollie Warren i Sophy Hollington encapçalen aquest quintet que, a cavall entre My Bloody Valentine i Dum Dum Girls, s'acaba d'estrenar amb l'LP "Land". Bobby Gillespie (Primal Scream) ho té clar i no ha dubtat en saluda al quintet britànic com "The Passions estrellant-se contra Neu! en una autopista de l'East London". Déu n'hi do.

"Land" (Sinderlyn, 2015)

RAKETKANON

L'ariet experimental del noise europeu

Vénen de Bèlgica però per com sonen podrien ser perfectament els fills perduts dels Melvins o els cosins (encara més) esgarriats dels Butthole Surfers. Així d'imparables i monolítics es presenten els de Gante, una piconadora de noise experimental que passa per sobre de l'sludge, la psicodèlia i el hardcore per acabar saltant de l'incendiari "RKTKN#1" a l'encara més demolidor "RKTKN#2", gravat a Chicago al costat d'Steve Albini. Una banda capaç de posar d'acord tant als fans de Refused com als de Tomahawk. Un terratrèmol sonor que promet un directe d'impacte.

"RKTKN#2" (KKK Records, 2015)

REDTHREAD

La fortalesa de la foscor

Formats a Barcelona l'any 2013, Redthread s'han fet forts darrere d'un mur de fosca i claustrofòbica psicodèlia, una fortalesa sonora des de la qual recorren el camí que va de la dark wave al rock progressiu. Incòmodes i al mateix temps terriblement fascinants, Víctor, Ana i Nora es van presentar en societat amb "Emana", un EP autoeditat que condensa tot un univers de fuetades, pop boirós i runes de post-rock.

"Emana" (2014)

PRIMAVERA *Club* 2015

RICHARD DAWSON

L'últim iconoclasta del folk britànic

A Richard Dawson se li podria enquadrar sense massa problemes en la millor tradició del folk britànic si no fos perquè aquest atípic trobador de Newcastle fugí de qualsevol convenció i beu per igual de Captain Beefheart, el folk africà o l'espiritualitat de Gawwali. Ingredients tots ells que el britànic, armat amb una guitarra atrotinada i una lírica fosca, transforma en torrencials composicions de folk inclassificable com les de "Nothing Important", la seva estrena a Domino.

"Nothing Important" (Domino, 2014)

ROOSEVELT

Darrere les passes de New Order i Caribou

Al productor alemany Marius Lauber se li ha presentat en més d'una ocasió com a una espècie d'encreuament entre Hot Chip, Caribou i New Order, i només cal escoltar el seu single "Hold On" per veure que la comparació és qualsevol cosa menys desgavellada. Elegant, imaginatiu i amb un peu al house i l'altre al disco pop, el de Colònia es va donar a conèixer l'any 2013 amb "Elliot", impecable EP d'electrònica nostàlgica i pop sintètic amarat de candor indie que li va obrir les portes de Greco-Roman Records, segell del qual van sortir propulsats Disclosure i en el que acaba d'entregar "Hold On/Night Moves".

"Hold On / Night Moves" (Greco-Roman, 2015)

SAMANTHA CRAIN

Folk cru per agitar la tradició

L'última perla del folk americà ve d'Oklahoma i, tot i que tot just té trenta anys, ja ha publicat quatre treballs en el que ha deixat gravada a foc una manera d'entendre la música que combina els artistes del rock amb l'afecció a una tradició de la qual també hi beuen Jolie Holland o Mary Gauthier, entre d'altres. Més intensa i inflamable que la majoria de companyes de la seva generació i amb una veu que pot recordar a una versió folk de PJ Harvey, Crain es va estrenar el 2007 amb "The Confiscation EP: A Musical Novella" i tot just acaba de confirmar-se com un dels grans valors del nou rock americà amb "Under Branch & Thorn & Tree".

"Under Branch & Thorn & Tree" (Full Time Hobby, 2015)

SANT MIQUEL

El nou heroi de la cançó despullada

Sant Miquel és el projecte darrere del qual s'amaga Miquel Cañellas, un jove de Mallorca a qui es podria situar a l'òrbita de folk d'autor si no fos per què les seves cançons desborden qualsevol dic emocional per expandir-se lliures i sinceres. Amb només un EP de cinc cançons publicat per Snap! Clap! Club!, aquest inquiet creador ja s'ha guanyat comparacions amb Sr. Chinarro, Nacho Umbert o Astrud gràcies a la seva habilitat amb el llenguatge i el seu majestuós maneig de la melodia despullada i descarnada. Un nou heroi per a la cançó intimista.

"Snap! I: Sant Miquel" (Snap! Clap! Club!, 2015)

PRIMAVERA *Club* 2015

SHURA

La veu del nou pop anglès

Nascuda a Moscou però criada a Manchester i instal·lada a Londres, Aleksandra Denton s'ha posicionat amb tan sols mitja desena de singles com una de les veus més interessants del nou pop britànic. És més: a la jove autora de "2Shy" se l'ha arribat a presentar com a una versió contemporània de la primera Madonna, tot i que les seves cançons van més enllà de qualsevol comparació i picoteja igual de Blood Orange, Portishead, Drake, Janet Jackson i Massive Attack, entre molts d'altres. De moment, la seva hipnòtica i elegant mescla de R&B, synth-pop melancòlic, soul i electrònica obscura ja li ha obert les portes a Polydor, on es publicarà el seu àlbum de debut.

"White Light" (Polydor, 2015)

U.S. GIRLS

La cara fosca del pop electrònic

Tot just acaba d'aterrar a 4AD amb "Half Free", però Meghan Remy, l'artista que s'amaga darrere de l'àlies d'U.S. Girls, porta gairebé una dècada picotejant de l'electrònica i el pop per donar amb una fórmula màgica i abrasiva en la qual ressonen Suicide, Diamanda Galás, el glam rock i el pop dels seixanta. Tot això servit entre sintetitzadors foscos i intrigants. No és casual que quan va publicar "Gem" a Fat Cat Records, la crítica rebés a la de Baltimore com a una mena de revers fosc de Roxy Music.

"Half Free" (4AD, 2015)

ULTIMATE PAINTING

La doble vida de Mazes i Veronica Falls

De la unió de Jack Cooper (Mazes) i James Hoare (Veronica Falls) neix Ultimate Painting, encantador projecte paral·lel que es reivindica com a molt més que un entreteniment amb un àlbum de debut que picoteja de la Velvet Underground, el pop dels seixanta, Dylan i el kiwi-pop per acabar sonant com una versió encara més càlida i casolana de Real Estate. Una aposta per la senzillesa que Cooper i Hoare exalten a força de construir càlides melodies, tornades rodones i cançons d'impacte com "Ten Street" o "Riverside".

"Ultimate Painting" (Green Lanes, 2015)